

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

№36
29 ΟΚΤΩΒΡΗ '80
δpx. 20

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

6' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΠΟΛΩΝΙΑ 6ελ. 12-13

ΤΟΥΡΚΙΑ 6ελ. 2

ΙΡΑΝ-ΙΡΑΚ 6ελ. 3-4

**"Εθνική ενότητα: πως και
γιατι τα κομματα συμφω-
νουν για το ηπιο πολιτικο
κλιμα**

6ελ. 5-6-7-8

**η μεταρρυθμιση του
οικογενειακου και το
γυναικειο κινημα**

6ελ. 11

ΝΑΤΟ σημαίνει

- * Αστυνόμηση του κινήματος στην Ελλάδα, την Τουρκία και την Κύπρο.
- * Κέρδη για τις πολεμικές βιομηχανίες -πολεμικές δαπάνες στις πλάτες των εργατών.
- * Πιο σκληρή θητεία για τους φαντάρους -γενίκευση της στράτευσης των γυναικών.
- * Η Ελλάδα όρμητήριο για τις επεμβάσεις στη Μέση Ανατολή.

Η Βιομηχανική ανάπτυξη και οι συνέπειες της

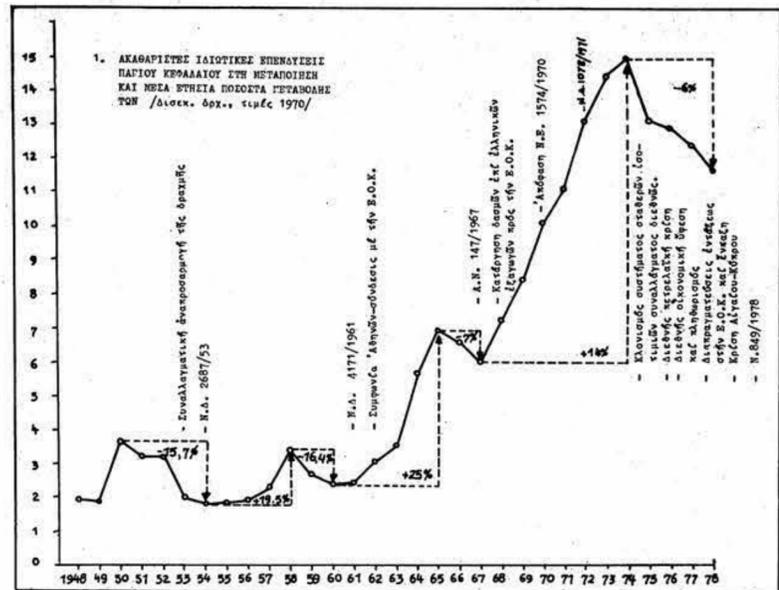
Στην πρώτη μεταπολεμική δεκαετία (1950-60) ο ελληνικός κεφαλαιοκρατικός παρά τις επιτυχίες του βάδισε σε αδιέξοδο. Παρά το γεγονός ότι η ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής και η ανάπτυξη της οικιστικής δημιουργίας υπήλκυσε ρυθμούς ανάπτυξης τα οποία μετέωρα κέρδη τοποθετούνταν σε επενδύσεις που να διευρύνουν την βάση του ελληνικού κεφαλαιοκρατικού. Η μέν μεγάλοι επενδυτές έβρισκαν κερδοφόρο πεδίο δράσης στην βιομηχανία, δηλαδή σε μία μορφή επένδυσης που φινιζόταν κεφάλαια από την ελληνική οικονομία. Οι δε μικροεπενδυτές στρέφονταν κατά κύριο λόγο στην οικοδομή, δηλαδή σε μία μορφή επένδυσης που δεν μπορούσε από την φύση της να στραφεί την ανταγωνιστικότητα του ελληνικού κεφαλαιοκρατικού. Το αποτέλεσμα ήταν μία σχετικά χειροτέρευση της συγκριτικής θέσης του ελληνικού κεφαλαιοκρατικού στα διεθνή πλαίσια και η προοπτική μισθώσεως της κρίσης. Η θέση για να βγει η ελληνική οικονομία από την τάση προς την αποεμπόρευση προβλεπόταν το 20 έτη. Τέλη της δεκαετίας του 50 - άρχες του 60 ήταν η περίοδος όπου το οικονομικό "δαίμα" της στην Ευρώπη έφταναν στο σημείο μιας δυναμικής εξόρμησης για την έναρξη των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας με την εξαγωγή κεφαλαίων για άμεσες επενδύσεις. Οι χώρες της ΕΟΚ με επικεφαλής την Γερμανία και την Γαλλία άρχισαν να τοποθετούν κεφάλαια για βιομηχανικές επενδύσεις στην Ιταλία, την Πορτογαλία, την Τουρκία και την Ελλάδα με ρυθμούς άρροιας για τα μέτρα αυτών των χωρών. Οι Έλληνες κεφαλαιοκράτες υποδέχτηκαν αυτή την εξέλιξη σαν ένα δώρο. Η ύποψη της συμφώνιας σύνδεσης με την ΕΟΚ το 1961 τοποθέτησε το κατάλληλο πλαίσιο για την υποδοχή των ευρωπαϊκών επενδύσεων. Για πρώτη φορά οι επενδύσεις άρχισαν να στρέφονται μαζικά στην βιομηχανία (βάλετε διάνοιξη) όχι μόνο από ελληνικά κεφάλαια του εσωτερικού αλλά και από ξένο κεφάλαιο. Η προηγούμενη τάση για ρυθμωμένη ανάπτυξη και τα μεγάλα ονόματα του ελληνικού κεφαλαίου στο εξωτερικό ήταν και αυτά στο χορό για το ποιά θα άρπάξει πρώτος τις ευκαιρίες για τις πιο μεγάλες μονάδες (Τύμ Πάνας Νιάρχος, Ονάσιος, Ανδρεάδης, Λάσιος, Βαρδινογιάννης κλπ). Η εξέλιξη αυτή προκάλεσε έντονες διαμάχες μέσα στην ελληνική αστική τάξη για το ποιά μερίδα θα όφειλε να κερδίσει από τις μεγάλες βιομηχανικές επενδύσεις.

Οι διαμάχες αυτές έχουν χρησιμοποιηθεί πολλές φορές για να παρουσιαστεί μία εικόνα της ελληνικής κοινωνίας όπου όλη η κρίση αναμειγνύεται είναι άμεσως σε διάσταση με θέλουν μία "εθνική δημοκρατική" οικονομική ανάπτυξη (συμμετοχική ανάπτυξη) οπότε και μερίδες της αστικής τάξης και στις συνθήκες της εξέλιξης. Παρόλα αυτά άλλες ήταν οι πιο σημαντικές επιπτώσεις από την στροφή της οικονομίας από κεφάλαια προς την βιομηχανία. Η άπλη παροίση των στατιστικών στοιχείων που δείχνουν ότι η συμβολή της βιομηχανίας στο λεγόμενο εθνικό εισόδημα ξεπεράσε την συμβολή της γεωργίας δεν παρουσιάζει την πραγματική κατάσταση των πραγμάτων που άρχισαν να βαίνουν όλο και πιο αλλοιωμένα (οικονομικών, πολιτικών, δημοκρατικών) της αστικής τάξης με τις υπόλοιπες τάξεις και στρώματα.

Παρά ταύτα η ανάπτυξη της βιομηχανίας σήμανε μία θεμελιώδη αλλαγή αλλά και συγκέντρωση της εργατικής τάξης. Ο αριθμός των βιομηχανικών εργατών ανέβηκε από το 1958 μέχρι το 1973 37% για την Ελλάδα, κατά 56% για την Αθήνα, 63% για την Θεσσαλονίκη, 100% για την Λάρισα. Οι εργάτες που δουλεύουν σε μεγάλα εργοστάσια (με 500 εργάτες και πάνω) έφταναν από 36 χιλιάδες το 1963 στους 95 χιλιάδες το 1973. Το κοινωνικό βάρος της εργατικής τάξης άρχισε να αποκτάει μεγάλες διαστάσεις.

Λατρεύοντας την ανάπτυξη της βιομηχανίας εξόρμησης του ελληνικού κεφαλαιοκρατικού ήταν η κρίση της μικροκαπιταλιστικής ανάπτυξης που άρχισε να κλονίζεται από την άνοδο της βιομηχανίας. Παρά το γεγονός ότι οι άνοδοι της βιομηχανίας από το 1973 37% για την Ελλάδα, κατά 56% για την Αθήνα, 63% για την Θεσσαλονίκη, 100% για την Λάρισα. Οι εργάτες που δουλεύουν σε μεγάλα εργοστάσια (με 500 εργάτες και πάνω) έφταναν από 36 χιλιάδες το 1963 στους 95 χιλιάδες το 1973. Το κοινωνικό βάρος της εργατικής τάξης άρχισε να αποκτάει μεγάλες διαστάσεις.

Το τρίτο χαρακτηριστικό των αλλαγών στην ελληνική κεφαλαιοκρατία είναι οι ανακατατάξεις στο μικροκεφαλαιοκρατικό, ή προέβλεπε της μονοπωλοποίησης που κτυπάει τους παραδοσιακούς μικροεπενδυτές στα νέα τους κτήματα.

Κατά ταύτα αναδύονται νέα μικροκεφαλαιοκρατικά στρώματα τεχνικών-επιστημονικών και διοικητικών στελεχών. Σε μία σειρά κλάδων (οικοδομικών, λιανικών, κλπ) το μεγάλο κεφάλαιο δεν περιόριζεται πια σε ένα έμμεσο έλεγχο μέσα από τις τράπεζες και την χρηματοδότηση αλλά προχωρεί στην άμεση συμμετοχή του (τεχνικές εταιρείες, σούπερ μάρκετ κλπ). Το αποτέλεσμα είναι ότι η σύμβαση συμφέρει νταν άνωθεν στο μεγάλο κεφάλαιο και τους μικροεπενδυτές άρχισε να παραχωρεί την θέση της σε ανταγωνιστικούς καθώς παραδοσιακά στρώματα χτυπιούνται, καταρρέουν, βλέπουν την κοινωνική βαρυντικότητα τους να μειώνεται.

Στις βασικές αυτές αλλαγές θα μπορούσαμε να προσθέσουμε και άλλες, όπως η κρίση του εκπαίδευτικού συστήματος και η ανάγκη προσαρμογής του στις αλλαγές στη παραγωγή, ή κρίση της παραδοσιακής οικογένειας με την μαζική είσοδο των γυναικών στην παραγωγή κλπ. Έκείνη, όμως, που ενδιαιρείται αμέσως στο σημείο είναι να υποψιάσουμε τις πολιτικές επιπτώσεις αυτών των αλλαγών που συνολικά σήμαναν την κρίση του παραδοσιακού τύπου των αστικών κομμάτων, την κρίση του παραδοσιακού μικροκεφαλαιοκρατικού που είχε λειτουργήσει τόσο αποτελεσματικά στην προδικτατορική κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Η δομητική ανάπτυξη και η συγκέντρωση της εργατικής τάξης μετέωρα τον ρόλο των πατριωτικών-εθνικιστικών σχέσεων του μικροεπενδυτή στην εξασφάλιση έκδοσης της πελατιάς μέσα από τους εργάτες και μετατόπιση από το ρόλο σε άλλα, νέα στελέχη, σ' αυτά που έπληρωσαν την συνδικαλιστική γραμμοκρατία. Η κρίση της μικροκαπιταλιστικής, ή προλεταριακής, των αγροτών και η μείωση του κοινωνικού βάρους του μικρού εμπορικού κεφαλαίου που κινείται στον αγροτικό χώρο βάζουν σε

Η συστηματοποίηση των αλλαγών μετά την μεταπολίτευση του '74

Η ανάπτυξη του ελληνικού κεφαλαιοκρατικού 1973-74 υπήκε σε νέα φάση. Η διεθνής οικονομική κρίση έκοψε το ρυθμό των επενδύσεων παντού, και στην Ελλάδα. Ο κινητήριος μηχανισμός που έδωσε στον ελληνικό κεφαλαιοκρατικό την δυναμική του-η τοποθέτηση κεφαλαίων σε άμεσες βιομηχανικές επενδύσεις- υπήκε σε κρίση. Επενδύσεις μεγάλης κλίμακας που "μετράνε" σε διεθνές επίπεδο (όπως πάλι ή η ΠΕΣΙΝΕ, τα ναυπηγεία, τα διυλιστήρια κλπ) έγιναν πια σπάνια φαινόμενα-η τελευταία ήταν η αεροπορική βιομηχανία σε συνεργασία με την Λόκχιντ. Όμως αυτό δεν σήμανε ότι οι Έλληνες κεφαλαιοκράτες γύρισαν πάλι στην κατάσταση της δεκαετίας του 50 και ότι οι αλλαγές στον ελληνικό κεφαλαιοκρατικό άρχισαν να ηλδώνονται -το αντίθετο μάλιστα. Η αστική τάξη προσπάθησε να χαράξει μία στρατηγική που να διατηρήσει αυτόν τον κινητήριό μηχανισμό ζωντανό μέσα στις σημερινές συνθήκες κρίσης, πράγμα που σήμανε ότι οι πιέσεις της αστικής τάξης για αλλαγές, για "έκσυγχρονισμό" του ελληνικού κεφαλαιοκρατικού πολλαπλασιάστηκαν αντί να χαλαρώσουν με την κρίση.

Τα βασικά στοιχεία αυτής της αστικής στρατηγικής για τη δημιουργία ευκαιριών να περάσουν μεγάλες διεθνείς επενδύσεις να τοποθετηθούν στην Ελλάδα σε συνεργασία με το ελληνικό κεφάλαιο στρέφονται σε τρεις άξονες: 1) Στρατηγική ένταξη στην ΕΟΚ. Η ολοκληρωτική ένωση με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών είναι το πρώτο βήμα για τις ελληνικές βιομηχανίες να αρχίσουν να συμμετέχουν-εξουθενωτικά με τη μεταφορά τους σε ευρωπαϊκές- στην ευρωπαϊκή αγορά. Η ολοκληρωτική ένωση με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών είναι το πρώτο βήμα για τις ελληνικές βιομηχανίες να αρχίσουν να συμμετέχουν-εξουθενωτικά με τη μεταφορά τους σε ευρωπαϊκές- στην ευρωπαϊκή αγορά.

πολιτισμικό επίπεδο. 2) Διευρύνοντας τη διαδικασία όπου τα καθίσματα των πετρελαιοπαραγωγικών χωρών χρησιμοποιούν τις εξαγωγές τους από το πετρέλαιο είτε για μεγάλες παραγωγές στο εσωτερικό είτε για μεγάλες παραγωγές στο εξωτερικό, έχει ανοίξει έναν άγνωστο δρόμο άμεσως στις αμερικάνικες, ευρωπαϊκές και γαλλικές τράπεζες και βιομηχανίες για το ποιά μερίδα κέρδους τους καταθέσει και τις παραγωγές των πετρελαιοπαραγωγικών χωρών. Αυτό τον αναγνωρισμένο έλεγχο των κρατήσεων με όση και οι ελληνικές τράπεζες, τεχνικές εταιρείες, τοιμητοβιομηχανίες κλπ, με την ανάπτυξη της "ελληνοαμερικανικής φιλίας". 3) Στρατηγική ένταξη της βιομηχανίας σε συνεργασία με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών. Η πολιτική της θέσης στις σχέσεις "Ανατολικής Δύσης-Δύσης" νέα πεδία δράσης, ιδιαίτερα για τους ευρωπαϊκούς κεφαλαιοκράτες, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης (αξίζει να αναφερθούν κοινές επενδύσεις κλπ). Αντίστοιχα πεδία δράσης αναπτύχθηκαν σε άλλες χώρες κατευθείαν σε βάλκανικό επίπεδο ελέγχοντας να τραβήξουν ένα μερίδιο από τις "μικρές" που άνοιξε η φάση.

4) Στρατηγική ένταξη της βιομηχανίας σε συνεργασία με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών. Η πολιτική της θέσης στις σχέσεις "Ανατολικής Δύσης-Δύσης" νέα πεδία δράσης, ιδιαίτερα για τους ευρωπαϊκούς κεφαλαιοκράτες, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης (αξίζει να αναφερθούν κοινές επενδύσεις κλπ). Αντίστοιχα πεδία δράσης αναπτύχθηκαν σε άλλες χώρες κατευθείαν σε βάλκανικό επίπεδο ελέγχοντας να τραβήξουν ένα μερίδιο από τις "μικρές" που άνοιξε η φάση.

5) Στρατηγική ένταξη της βιομηχανίας σε συνεργασία με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών. Η πολιτική της θέσης στις σχέσεις "Ανατολικής Δύσης-Δύσης" νέα πεδία δράσης, ιδιαίτερα για τους ευρωπαϊκούς κεφαλαιοκράτες, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης (αξίζει να αναφερθούν κοινές επενδύσεις κλπ). Αντίστοιχα πεδία δράσης αναπτύχθηκαν σε άλλες χώρες κατευθείαν σε βάλκανικό επίπεδο ελέγχοντας να τραβήξουν ένα μερίδιο από τις "μικρές" που άνοιξε η φάση.

6) Στρατηγική ένταξη της βιομηχανίας σε συνεργασία με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών. Η πολιτική της θέσης στις σχέσεις "Ανατολικής Δύσης-Δύσης" νέα πεδία δράσης, ιδιαίτερα για τους ευρωπαϊκούς κεφαλαιοκράτες, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης (αξίζει να αναφερθούν κοινές επενδύσεις κλπ). Αντίστοιχα πεδία δράσης αναπτύχθηκαν σε άλλες χώρες κατευθείαν σε βάλκανικό επίπεδο ελέγχοντας να τραβήξουν ένα μερίδιο από τις "μικρές" που άνοιξε η φάση.

7) Στρατηγική ένταξη της βιομηχανίας σε συνεργασία με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών. Η πολιτική της θέσης στις σχέσεις "Ανατολικής Δύσης-Δύσης" νέα πεδία δράσης, ιδιαίτερα για τους ευρωπαϊκούς κεφαλαιοκράτες, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης (αξίζει να αναφερθούν κοινές επενδύσεις κλπ). Αντίστοιχα πεδία δράσης αναπτύχθηκαν σε άλλες χώρες κατευθείαν σε βάλκανικό επίπεδο ελέγχοντας να τραβήξουν ένα μερίδιο από τις "μικρές" που άνοιξε η φάση.

8) Στρατηγική ένταξη της βιομηχανίας σε συνεργασία με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών. Η πολιτική της θέσης στις σχέσεις "Ανατολικής Δύσης-Δύσης" νέα πεδία δράσης, ιδιαίτερα για τους ευρωπαϊκούς κεφαλαιοκράτες, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης (αξίζει να αναφερθούν κοινές επενδύσεις κλπ). Αντίστοιχα πεδία δράσης αναπτύχθηκαν σε άλλες χώρες κατευθείαν σε βάλκανικό επίπεδο ελέγχοντας να τραβήξουν ένα μερίδιο από τις "μικρές" που άνοιξε η φάση.

DEFENDORY EXPO '80

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον οργανισμό προώθησης της τεχνολογίας με τον τίτλο "DEFENDORY EXPO '80". Η έκθεση θα διεξαχθεί στο κέντρο της Αθήνας, στο χώρο της Αεροπορικής Βιομηχανίας, από τις 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1979. Η έκθεση θα αποτελείται από δύο μέρη: ένα για την παρουσίαση των προϊόντων της βιομηχανίας και ένα για την παρουσίαση των υπηρεσιών της.

δωκε η ελληνοαμερικανική Έλληνική Αεροπορική Βιομηχανία (τέταρτη στον κατάλογο των πιο μεγάλων βιομηχανιών στην Ελλάδα), η ελληνογερμανική βιομηχανία Έκσπρσ Όκλιουμ στο Αζόλο, η ελληνοαμερικανική βιομηχανία Άρμάν Μάχης στο Βόλο, η δεσφίση της ελληνο-αυστραλίας Στέγερ με τη στροφή στην στρατιωτική αυτοκίνηση, η ανάπτυξη των Ναυπηγείων με την ελληνο-γαλλική συνεργασία για τα τριτοετή κλάτους, η καινούργια ελληνο-γαλλική βιομηχανία Ηλεκτρονικών ΒΕΛΕΝΚΑ.

Για να εξασφαλιστεί η υλοποίηση μιας τέτοιας στρατηγικής ήταν και είναι απαραίτητη η διεύρυνση των δυνατοτήτων του κρατικού παρεμβατισμού, η κλιμάκωση της μονοπωλοποίησης, η καλύτερη αξιοποίηση του εργατικού δυναμικού. Όλα αυτά μεταφράζονται σε πιο γρήγορες και πιο μεγάλες ανακατατάξεις στις σχέσεις της αστικής τάξης με το μικροεπενδυτή, με τους αγρότες, με τους εργάτες στο οικονομικό επίπεδο και βέβαια και στο πολιτικό. Η συστηματοποίηση αυτών των ανακατατάξεων προέβλεπε με πιο συνολικό τρόπο από άλλη φορά "Νέα Δημοκρατία" με μία σειρά μεταρρυθμίσεων που θεομοιούνται το κοινωνικο-οικονομικό πλαίσιο των ανακατατάξεων και διευκολύνουν την αναδιοργάνωση των πολιτικών συμμαχιών της αστικής τάξης σε αντίστοιχα με αυτές τις αλλαγές. Συγκεκριμένα προέβλεπε:

1) Στρατηγική ένταξη της βιομηχανίας σε συνεργασία με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών. Η πολιτική της θέσης στις σχέσεις "Ανατολικής Δύσης-Δύσης" νέα πεδία δράσης, ιδιαίτερα για τους ευρωπαϊκούς κεφαλαιοκράτες, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης (αξίζει να αναφερθούν κοινές επενδύσεις κλπ). Αντίστοιχα πεδία δράσης αναπτύχθηκαν σε άλλες χώρες κατευθείαν σε βάλκανικό επίπεδο ελέγχοντας να τραβήξουν ένα μερίδιο από τις "μικρές" που άνοιξε η φάση.

2) Στρατηγική ένταξη της βιομηχανίας σε συνεργασία με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας των Εθνών. Η πολιτική της θέσης στις σχέσεις "Ανατολικής Δύσης-Δύσης" νέα πεδία δράσης, ιδιαίτερα για τους ευρωπαϊκούς κεφαλαιοκράτες, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης (αξίζει να αναφερθούν κοινές επενδύσεις κλπ). Αντίστοιχα πεδία δράσης αναπτύχθηκαν σε άλλες χώρες κατευθείαν σε βάλκανικό επίπεδο ελέγχοντας να τραβήξουν ένα μερίδιο από τις "μικρές" που άνοιξε η φάση.

Η "ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ" ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Η "Νέα Δημοκρατία", όντας το κόμμα που συγκεντρώνει την εμπιστοσύνη της αστικής τάξης και των μηχανισμών εξουσίας, είναι η πολιτική δύναμη που διαχειρίζεται όλες αυτές τις μεταρρυθμίσεις σε όλα τα επίπεδα. Φυσικά κομμάτι της συστημικής προοπτικής για την διαμορφώση των συμμαχιών της αστικής τάξης είναι και η εκσυγχρονισμός της ίδιας της "Νέας Δημοκρατίας".

Εκκινώντας από μαζικά αστικά πολιτικά δυναμικά κάθε προέλευσης (οι παλιές ηγετικές πυρήνες της ΕΡΕ, κεντρικοί άποιστες και μη, συνολικοί πτες της χούντας και "αντιστασιακοί", χουντικοί "μετανοιωμένοι" έως άλλων άμετανοητοί κλπ) η "Νέα Δημοκρατία" άρχισε τις ανανεωτικές της προσπάθειες αναγκαστικά στριμμένα στους παραδοσιακούς μηχανισμούς εκλογικής πελατιάς. Έτσι η "Νέα Δημοκρατία" βρέθηκε στην άστυκτη θέση να είναι η δύναμη που προωθεί, επιταχύνει και συστηματοποιεί τις αλλαγές-μεταρρυθμίσεις που απαιτεί η στρατηγική της αστικής τάξης, οι οποίες όμως βάζουν σε κρίση τις παραδοσιακές συμμαχίες πολιτικής σφύρης της αστικής τάξης και το κόμμα που τις έγκραφε, δηλαδή την ίδια την "Νέα Δημοκρατία". Η ίδια η πολιτική της "Νέας Δημοκρατίας" υπονοεί την

θέση των παλιών κομματικών της από τη στιγμή που άνοιξε ζητήματα όπως η αντιμετώπιση του "υπερπορισμού", ο ρόλος των μεσαζόντων, η ανάγκη για "ένεργη πολεοδομία", η πάταξη της φοροδιαφυγής κλπ.

Αναπόφευκτη συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι οι προσπάθειες της "Νέας Δημοκρατίας" να εκσυγχρονιστεί, να τραβήξει αυτές γραμμές της τούδε νέου τύπου κομματικό-εργατικό ανάμεσα οι μεταρρυθμίσεις της, να έλγξει τους νέους μηχανισμούς πολιτικής έναρξης των πραγμάτων. Αυτή τη σκοπιμότητα εξυπηρετούν οι οργανωτικές πολιτικές και ιδεολογικές αλλαγές της. Οργανωτικά γίνεται στροφή από την "αυθεντική" συμμετοχή παραγόντων νόμοι από την "αυθεντική" ηγεσία προς την δημοκρατική κομματική δράση με δικές της λειτουργίες (περιοριστικά και κεντρικά συνέδρια) και τη "δημοκρατική" ανάδειξη της ηγεσίας από το ίδιο το κόμμα. Πολιτικά ξεκινάει η μάχη για την απόρριψη του κέντρου, η "διεύρυνση" και η αξιοποίηση των στελεχών που ζητούν τις μεταρρυθμίσεις που προωθεί η "Νέα Δημοκρατία" από την εποχή του Παναγιώτη (Παναγιώτου και ΓΣΕΕ, Αλαμάνης και άγορικοί και συνταξιοδοτικοί κλπ). Ιδεολογικά οι κομμουνιστές φάροι και οι βετεράνοι του ρομητισμού μετατρέπονται σε ρομητιστές στοχογραφείς που υπερασπίζονται τη "δυστυχισμένη" εξουσία που καταρρέει ο μαρξισμός, και κρούει της άξιοκρατίας.

Όμως αυτή η διαδικασία δεν είναι απάλλαγή από αντιφάσεις. Πρώτα από όλα εσωτερικά, τόσο μέσα στη "Νέα Δημοκρατία" όσο και στους μηχανισμούς της κρατικής γραμμοκρατίας (στρατιωτικής, διοικητικής) που άνοιξαν την εμπιστοσύνη πρέπει να διατηρηθεί οι αλλαγές δεν γίνονται αμέσως. Άλλο παρά για να είναι να καταλαβαίνει η ηγεσία της "Νέας Δημοκρατίας" την αναγκαιότητα για στροφή παραδεδειγμένος χώρο προς τον εκλεπτυσμένο αντικομμουνιστικό τύπου Ανδρουτσόπουλου και άλλο πράγμα είναι να αφοσιώσει όλες τις συνέπειες των αλλαγών οι παραδοσιακοί κομματικοί, οι εσωτερικοί κλπ.

Η ριζοσπαστικοποίηση που προκάλεσε η δικτατορία μέσα στα μικροαστικά κόμματα, τόσο τα παραδοσιακά όσο και τα νέα επειδή δεν όφαινε περιβάριο για την πολιτική έκφρασή τους, το κενό που όφαινε η κρίση της ρομητιστικής άρση (ΚΚΕ, ΚΚΕΣ, ΕΔΑ) και τέλος οι ανακατατάξεις που δημιουργήθηκαν (είσα η ανάπτυξη του κεφαλαιοκρατικού και συστηματοποίησης τους από την "Νέα Δημοκρατία" έδωσαν την δυνατότητα στα ΠΑΣΟΚ να δημιουργήσει ένα νερό δρομητήριο με δημοκρατικές εξορρολογισμένες διαλεγμένες της οικονομίας. "Λαϊκές" σχέσεις με όλες τις χώρες σαν "δημοκρατική" έκδοση του άνομιου από Μέση Ανατολή-Βαλκάνια "κοινωνικοποίηση" σαν "δημοκρατική" έκδοση του κρατικού παρεμβατισμού, συμμετοχισμού και κοινωνική χρηματοδότηση για τους παραδοσιακούς μικροεπενδυτές σαν "δημοκρατική" έκδοση για την εκσυγχρονιστική ύπερ των παλιών κομμάτων και όχι ύπερ των άλλων Λαζουρών, το ΠΑΣΟΚ παρουσιάζει τη δράση ενός μικροαστικού παραδοσιακού κομματος τον περίοδο που τα μικροαστικά στρώματα νοιάζονται έσοδος να βλαστάρει κάτω από τα πόδια τους. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι το ΠΑΣΟΚ καταφέρει να δημιουργήσει αυτή τη βάση μέσα σ' αυτά τα στρώματα και όχι στην μαζική επιρροή του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ για το πέρασμα των μέτρων που απαιτεί ο αστικός εκσυγχρονισμός, χωρίς κλυδωνισμούς και δ-

Το Γάλλο "Ινδιάνο"

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟσιαΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΝΑΤΟ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ

Η συμφωνία ανάμεσα στην κυβέρνηση της "Νέας Δημοκρατίας", τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὴν χούντα τῆς Τουρκίας γιὰ τὴν ἐπιστροφή τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ στοῦ στρατιωτικοῦ σκέλος σημαδεύει ἕνα σταθμὸ στὴν ἐξόρμηση τῆς ἑλληνικῆς ἀστικῆς τάξης, τόσο ἐσωτερικά ὡς καὶ διεθνῶς. Ἡ συμφωνία ἐρχεται σὺν ἐπιστάση τῶν προσηλαθῶν τῆς "Νέας Δημοκρατίας" νὰ μεγιστοποιήσει τὴ στρατηγικὴ σημασία τῆς Ἑλλάδας ἐκσυγχρονίζοντας καὶ ἐξοπλίζοντας τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ καὶ νὰ διαπραγματευθεῖ τὴν ἀνταλλακτικὴ ἀξία αὐτῆς τῆς ἐνισχυμένης θέσης τόσο ἀπέναντι στοὺς μεγάλους συνεταιρικούς τῆς συμμαχίας, Ἀμερικάνους καὶ Ἑυρωπαίους, ὅσο καὶ ἀπέναντι στὸν ἀνταγωνισμὸ μὲ τὴν Τουρκία. Ἡ συμφωνία ἐρχεται ἐπίσης, σὺν ἐπιστάση τῆς στάσης πού ἔχουν τὰ κόμματα τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολίτευσης μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης, δηλαδὴ τῆς συμπαράστασης πού τῆς πρόσφεραν ὡς "ἀντιστεκόνταν" στοῦ ΝΑΤΟ.

Ταυτόχρονα ἡ συμφωνία εἶναι ἀφροσύνη γιὰ παραπέρα ἐξορμήσεις: ἐξορμήσεις τῆς "Νέας Δημοκρατίας" γιὰ πῶς ἐντατικὴ στρατιωτικοποίηση καὶ πῶς ἐνεργητικὴ συμμετοχὴ τῆς ἑλληνικῆς στρατοκρατίας στὸν ἔλεγχο τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ, ἐξορμήσεις τῆς ἀντιπολίτευσης γιὰ τὸν ἐγκλωβισμὸ τῶν λαϊκῶν ἀντιστάσεων - πού τόσο μαζικὰ ἐκφράστηκαν μὲ τὴν διαδηλώσει ἐναντίον τῆς ἐπανεπένταξης - στοῦ προεκλογικοῦ κλίμα.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Ἡ ἀποχώρηση τοῦ 1974 εἶχε γίνα μὲσα σὲ συνθηκὴ κρίσης, τόσο τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ καὶ τῆς στρατοκρατίας του ὡς καὶ τοῦ ΝΑΤΟ. Ἡ κατάρρευση τῆς δικτατορίας, τὸ ἀποτυχημένο πραξικόπημα στὴν Κύπρο καὶ ἡ τούρκικη εἰσβολὴ εἶχαν σημάει ἕνα κλονισμὸ τῆς θέσης τῶν ἑλλήνων καπιταλιστῶν. Ταυτόχρονα, ὅμως ἡ κρίση τοῦ '74 εἶχε σημάει καὶ ἕνα κλονισμὸ τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ ἐλέγχου στὴν περιοχή (ἀντιαμερικανισμὸς στὴν Ἑλλάδα τὴν Τουρκία καὶ τὴν Κύπρο, κυβερνήσεις ὄχι σταθεροποιημένες, ἐμπόδιο στὴν Τουρκία, ἀποχώρηση τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ), πού συνοδευόταν ἀπὸ μιά ἐνταση τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στοὺς ἀμερικάνους καὶ στοὺς ἑυρωπαίους στὴν διαδικασίαν ἀνακατανομῆς τῶν συσχετισμῶν μὲσα στοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ στρατοπέδου.

Ἡ ἀπάντηση τῆς κυβέρνησης Καραμανλῆ σὲ κείνη τὴν κατάσταση ἦταν ἡ προσπάθεια νὰ ἐξασφαλίσει τὴν ἀναστήλωση τῆς κλονισμένης θέσης τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ στὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἀλυσίδα μὲσα ἀπὸ μιά ταχτικὴ ἀνταλλαγμάτων γιὰ τὴν συμβολὴ τῆς ἐξορμήσεως τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ ἐλέγχου, ποντάροντας στὴ στενότερη συνεργασία μὲ τοὺς ἑυρωπαίους. Ἡ ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ ἦταν ἕνας ἐλιγμὸς πού διακόλυσε αὐτὴ τὴ ταχτικὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψη παζαριῶν ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν σταθεροποίηση τῆς ἐσωτερικῆς. Ἀπὸ κει καὶ πέρα ἀνοίξε ἕνα γαῖτανάκι ἀλληλοτεμνόμενων διαπραγματεύσεων ἀνάμεσα στὴν Ἑλλάδα, τὴν Τουρκία, τὴν ΕΟΚ, τὸ ΝΑΤΟ καὶ τοὺς Ἀμερικάνους μὲ ἀμοιβαίους ἐκβιασμούς καὶ συμβιβασμούς γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν μεριδίων ἐπιρροῆς στὴν περιοχή.

Ἡ λογικὴ τῆς ἑλληνικῆς κυβέρνησης σ' αὐτὴ τὴν διαδικασίαν ἦταν πάντα μιά καλὴ θέση στοῦ ΝΑΤΟ σὺν συμπλήρωμα τῆς ἐντάσης στὴν ΕΟΚ καὶ τῆς συνεργασίας ἰδιαίτερα μὲ

τοὺς ἑυρωπαίους στὴν Μέση Ἀνατολή καὶ στὰ Βαλκάνια. Ἡ ἔνδοξη τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἑυρωπαϊκῶν ἰμπεριαλιστῶν στὴν περιοχή πάντα κάτω ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ ἡγεσία ἀλλὰ μὲ μεγαλύτερο δικό τους ρόλο (οἰκονομικὴ διεξόδου στὴ Μέση Ἀνατολή μὲ τὴν ἀνακύκλωση τῶν πετροδολαρίων καὶ στὴν Ἀνατολικὴ Ἑυρώπη μὲ τὴν ὕφεση, διπλωματικὴ ἐξόρμηση πρὸς τὸν Ἀραβικὸ κόσμο μὲ διαφοροποιήσεις ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ διπλωματία στοῦ Παλαιστινιακοῦ καὶ στὴν ἀντιμετώπιση τῆς πειρικής ἐπανάστασης, στρατιωτικὴ παρουσία μὲ μεγαλύτερη ἑυρωπαϊκὴ συμμετοχὴ μὲσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ) σημαίνει ὅτι οἱ Ἑλληνες καπιταλιστὲς βλέπουν νὰ ἀνοίγονται εὐκαιρίες ἀπὸ τὴν ὁποῖα δὲν τοὺς συμφέρει νὰ ἀποσιτάζουν. Γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ πάρει ἕνα μερίδιο στὴν οἰκονομικὴ διεξόδου δὲς οἱ ἑλληνικὸς καπιταλισμὸς ἔπρεπε νὰ συμμετέχει καὶ στὸν στρατιωτικὸ ἔλεγχο τῆς περιοχῆς.

Ἔτσι, χέρι μὲ χέρι μὲ τὴν ἄλλη πλευρὴ τοῦ ἀστικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ πού προωθεῖ ἡ "Νέα Δημοκρατία", προωθεῖ καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῆς ἑλληνικῆς στρατοκρατίας. Ἡ ἐπιστροφή στὸ ΝΑΤΟ καὶ ἡ διεκδίκηση ὅσο τὸ δυνατό πῶς μεγάλου ὀρους στὸν "ἐπιχειρησιακὸ ἔλεγχο" του εἶναι ἡ κορὴν πάνω στοῦ οἰκοδόμημα πού χτίζει μιά συστηματικὴ ἐξόρμηση μὲ μέτρα ὅπως: τετραπλασιασμὸς τοῦ πρὸς ὑπολογισμοῦ γιὰ τὴν ἐνοπλὴ δύναμη, στράτευση τῶν γυναικῶν περικοπὴ τῶν ἀναβολῶν, στράτευση ἀπὸ μὲ κρότερες ἡλικίες, στρόφι τῶν ἐξοπλισμῶν πρὸς πῶς προχωρημένη τεχνολογία καὶ ἀντίστοιχη προσαρμογὴ τῆς ἐκπαίδευσης μόνιμων καὶ ἐφεδρῶν, ἀνάπτυξη πολεμικῶν βιομηχανιῶν δὲν εἶναι τυχαία σύμπτωση τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν ὥρα πού ἡ ἀποκλιση τῆς ἐπανεπένταξης στοῦ ΝΑΤΟ ἀνοίγει τὴν πύλη τῆς στὸν Πειραιᾶ ἡ Διεθνὴς ἔκθεση πολεμικῆς βιομηχανίας μὲ συμμετοχὴ τριάντα ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν διπλα σὲ 13 ἑυρωπαϊκῆς χώρας: τὴν ΗΠΑ καὶ τὴ Βραζιλία!

ΑΝΤΙΤΟΥΡΚΙΚΗ ΟΜΟΦΩΝΙΑ

Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐξόρμηση δὲν γίνεται βέβαια στοῦ ὀνομα τῆς καλύτερης συμμετοχῆς στοῦ ΝΑΤΟ ἀλλὰ στοῦ ὀνομα τῆς ἄμυνας τῆς χώρας ἀπέναντι

στὴν Τούρκικη ἀπειλή. Οἱ ἑλληνες στρατοκράτες γιὰ νὰ ἀναλάβουν τὸν "ἐπιχειρησιακὸ ἔλεγχο" τῆς περιοχῆς γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ΝΑΤΟ πρὲς νὰ ἀποδείξουν τὴν ἰκανότητά τους γι' αὐτὸ πάντα σὲ σύγκριση μὲ τοὺς Τούρκους ἀνταγωνιστὲς τους. Αὐτὸς ὁ ἀνταγωνισμὸς περιβλήθηκε μὲ πατριωτικὸ μανδύα μὲ τὴν καλλιέργεια τοῦ ἀντιτουρκικοῦ σωβινισμοῦ πού ἀποτέλεσε τὴ βάση γιὰ νὰ ὑπάρξει διακομματικὴ συμφωνία - "ἐθνικὴ ἐνότητα".

Τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης μὲ πρωτοπόρο τὸ ΠΑΣΟΚ καὶ οὐρὰ τὰ δύο ΚΚΕ ὑποστήριξαν τὴν "ἀμυντικὴ προσπάθεια" συμβάλλοντες καὶ στοῦ γενικὸ κλίμα καὶ σὲ συγκεκριμένα μέτρα. Τὸ ΠΑΣΟΚ μὲ τὴν κραυγὴ "βυθίσαστε τὸ Χόρα" (πού ὅπως ἀποκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ Παπανδρέου ἦταν συνενωμένος μὲ τὴν Καραμανλῆ) μέχρι καὶ "πυρηνικὸ ἐξοπλισμὸ τοῦ στρατοῦ" τὰ πλαίσια ἐνός "ἐθνικοαμυντικοῦ ἀγῶνα" πρωτοστάτησε στὸν ἀντιτουρκισμὸ καὶ ψήφισε πάντα τὴν πολεμικὴ δαπάνη. Τὸ ΚΚΕ μὲ τὴ γραμμὴ τῆς ΕΑΔΕ γιὰ τὴν συνεργασία ὀλων τῶν κοινοβουλευτικῶν δυνάμεων ἐναντίον τῆς χούντας καὶ στὸν τουρκικὸ ἐπεχαιρισμὸ βοήθησε καὶ αὐτὸ στὴν ἐθνικοαμυντικὴ συγκάλυψη τῶν στρατοκρατῶν καὶ ψήφισε ἡ ἔριξε λευκὸ στὴν πολεμικὴ δαπάνη. Τὸ ΚΚΕ μὲ τὴν δήλωση τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ καλοκαίρι τοῦ 1976 τάχθηκε καὶ αὐτὸ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐνότητας μπροστὰ στοὺς τούρκους καὶ ἀντιμετώπισε πάντα μὲ ὑπεκφυγῆς τὸν "ἀμυντικὸ προϋπολογισμὸ". Ὅλα τὰ κόμματα μαζί χαίρετσαν τὴν "ἀντιστάσεις" τοῦ Καραμανλῆ.

Ἀκόμα καὶ τώρα πού ἡ "Νέα Δημοκρατία" ἐδειξε φανερά πού ὀδηγοῦν ὀλα αὐτὰ γυρίζοντας στοῦ ΝΑΤΟ ἡ κριτικὴ τῆς ἀντιπολίτευσης γίνετα ἀπὸ τὴν ἴδια σκοπιὰ. Τὸ βάρος πέφτει στοὺς "ὄρους" τῆς ἐπανεπένταξης πού ὑποτίθεται ὅτι εὐνοοῦν τὴ Τουρκία. "Γίνουμε δορυφόρος τῆς Τουρκίας" λέει ὁ Ζιγδης. "Μήπως οἱ Τούρκοι ἀξιωματικοὶ θὰ ἐπιθεωροῦνε τὰ ἀμυντικὰ ἔργα τῶν νησιῶν μας;" ρωτᾶ τὸ "Βῆμα". "Δημιουργεῖται πλέγμα διαδικασιῶν πού ὀδηγεῖ σὲ συρρίκνωση τοῦ ἐθνικοῦ μας χόρου" λέει τὸ ΠΑΣΟΚ καὶ χαιρετίζει τὸν Γκράτσιο πού τὸν "ἀνάγκασε" ὁ Ἀβέρωφ νὰ μπεῖ στοῦ ΝΑΤΟ. "Ἐρμηνεῖ στὴ

πιέσεις ΝΑΤΟ Τουρκίας" τόνισε στὴ βουλή ὁ Λ. Κύρκος μᾶς πληροφορεῖ ἡ "Αὔγη". Καὶ ὁ Φλωράκης πού ὑποτίθεται ὅτι δὲν συζητᾶει γιὰ τοὺς ὄρους ἀλλὰ γιὰ θέμα ἀρχῆς, ἀνησυχεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι στὴν μικτὴ ἐπιτελικὴ μονάδα πού θὰ ἐλέγχουν τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ θὰ συμμετέχουν καὶ Τούρκοι ἢ ἂν δὲν συμμετέχουν θὰ μάθαίνουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Κανένας "δημοκράτης" ἢ "ἀντιιμπεριαλιστῆς" τῆς βουλῆς δὲν βλέπει ὅτι ἡ ἐπανεπένταξη τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ στοῦ ΝΑΤΟ βοηθεῖ τὴν ἀστυνόμευση καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ τουρκικοῦ κινήματος πού βρῖσκεται σὲ πόλεμο μὲ τοὺς Τούρκους στρατοκράτες. Ἀκόμα καὶ τὸ ΚΚΕ (μ-λ) θυμίζει τὴν "εὐαίσθησία τῶν Ἀμερικάνων στὴν ἀπαντήσεις τῆς Τουρκίας" γιὰ νὰ συμπεράνει ὅτι "οἱ ὄροι εἶναι ἐθνικὰ ἀπαράδεκτοι".

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ἢ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μὲ τέτοια κριτικὴ εἶναι φανερό ὅτι τὰ κόμματα τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολίτευσης δὲν θέλουν οὐτε μποροῦν νὰ συνδέσουν τὸ ζήτημα τοῦ ΝΑΤΟ μὲ μιά ταξικὴ ἀντίσταση τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν, τῆς νεολαίας στὰ βάρη πού τοὺς φορτᾶ ἡ ἐξόρμηση τῆς ἀστικῆς τάξης καὶ πού κλιμακώνονται μὲ τὴν ἐπανεπένταξη. Γιατὸ, ἄλλωστε, ἡ προσπάθεια πού πρόσφεραν στοὺς χιλιάδες διαδηλωτὲς εἶναι οἱ ἐκλογές: "Ἄσος ΠΑΣΟΚ στὴν ἐξουσία", "Μόνη διεξόδος οἱ ἐκλογές" (Φλωράκης) καὶ τὸ θέμα παραπεμπεται σὲ μὴ ἐπόμενη βουλή πού μὲ λίγη καλὴ τύχη θὰ εἶναι "δημοκρατικὴ" ὅποτε θὰ ... ξανασυζητησεῖ γιὰ τὸ ΝΑΤΟ. Στὸ μεταξὺ ὁ "ἐθνικοαμυντικὸς ἀγῶνας" συνεχίζεται μὲ ἐπαγρύπνηση ἢ ἔξορμηση τῶν γυναικῶν καὶ κερδίζουν μεγαλύτερα κονδύλια γιὰ τὴ δικὴ τους πολεμικὴ βιομηχανία.

Τὸ βάρος πέφτει στὴ ἐπαναστατικὴ ἀριστερὰ νὰ δείξει ὅτι ὑπάρχει ἄλλη προοπτικὴ. Νὰ δείξει ὅτι ἡ ἀγωνιστικὴ συνέχεια τῆς ἀντίθεσης

στοῦ ΝΑΤΟ, πού ἐκφράστηκε μὲ τὴν μαζικότητα τῶν διαδηλώσεων ἐναντίον τῆς ἐπανεπένταξης, περνᾶει μὲσα ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη ἐνός ἀντικαπιταλιστικοῦ κινήματος σὲ ὀλα τὰ μετωπία πού ἀνοίγει ἡ ἐξόρμηση τῆς "Νέας Δημοκρατίας". Νὰ δείξει ὅτι πᾶλη ἐναντίον στοῦ ΝΑΤΟ σημαίνει ἀνάπτυξη τῶν ἐργατικῶν ἀγῶνων ἐναντίον τῆς λιτότητας σὲ σύνδεση γιὰ τὴν πᾶλη ἐναντίον στοὺς ἐξοπλισμούς καὶ στὴν πολεμικὴ βιομηχανία. Ἀνάπτυξη τῶν ἀγῶνων τῆς νεολαίας ἐναντίον τῆς ταξικῆς ἐπιλογῆς σὲ σύνδεση μὲ τὴν πᾶλη ἐναντίον τῆς στράτευσης στὰ 18, στὴ στράτευση τῶν γυναικῶν, τὴν μακρόχρονη θητεία. Ἀνάπτυξη τῆς πάλης ἐναντίον τῆς τρομοκρατίας καὶ τῆς ἀστυνόμευσης σὲ ὀνδριασμὸ μὲ τὴν πᾶλη ἐναντίον τῆς καταπίεσης τῶν φαντάρων. Ἀνάπτυξη συμπαράστασης στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τοὺς λαοὺς τῆς Τουρκίας πού εἶναι οἱ καλύτεροι συμμαχοὶ μας ἀπέναντι στοὺς Νατοϊκοὺς στρατοκράτες καὶ τοὺς ἀνταγωνισμοὺς ἑλλήνων καὶ τούρκων στρατοκρατῶν. Σύνολικὰ, ἀνάπτυξη τῆς ἀντίστασης τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν, τῶν φαντάρων τῆς νεολαίας ἐναντίον τῆς στρατιωτικοποίησης πού προωθοῦν οἱ ἑλληνες καπιταλιστὲς γιὰ νὰ στρέψουν τὸ ρόλο τους στοῦ ΝΑΤΟ. Μόνη στρεφόμενος ἕνα τέτοιο κίνημα τὸ σύνθημα ἔξω ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ γίνεται πραγματικότητα καὶ ὄχι προεκλογικὸ πυροτέχνημα.

